

Afgørelser – Reg. nr.: 02170.00

Fredningen vedrører: Sem Oldtidsagre

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 14-01-1956

Fredningsnævnet 05-07-1954, 04-08-1954

Kendelser

Deklarationer

OVERFREDNINGSNÆVNET >

U . D . S . K . R . I . F . T
af
OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

År 1956, den 14. januar, afsagde overfredningsnævnet på grundlag af mundtlig og skriftlig votering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1171/54 vedrørende fredning af oldtidsagre på matr. nr. 7i og 8g af Sem by og sogn.

I den af fredningsnævnet for Randers amt den 5/7 1954 afsagte kendelse hedder det:

"Ved skrivelse af 11. maj 1950 til fredningsnævnet for Randers amt ved dettes daværende formand, dommer E. Riis, Grenaa, foreslog Nationalmuseet fredning af et areal i Sem sogn, hvorpå der findes et tydeligt system af den ældre jernalders agerfelter, omgivet af ganske lave volde, de såkaldte "digevoldinger". Arealet henligger som hede. I skrivelsen nævnes det pågældende system af digevoldinger som det bedst bevarede i hele østjylland, og det udtales, at det også for studenterundervisningen ved Aarhus Universitet vil være værdifuldt, at der i denne egn af landet bevares et sådant areal med tydelige spor af oldtidens agerdyrkning.

Den væsentligste del af arealet er beliggende på matr. nr. 7i og 8g Sem by og sogn, tilhørende ejerinden af Sembygaard pr. Mariager, fru Eline (Pedersen) Nielsen, men hvem fredningsnævnet under dommer Riis's ledelse på møder den 3/6 1950 og 5/12 1950 har forhandlet om fredning af digevoldingerne og agerfelterne.

Da ejerinden i erstatning for fredningen krævede 500 kr. pr. td. land, medens nævnet var af den opfattelse, at der under hensyn til den daværende økonomiske situation højst kunne blive tale om en erstatning på 100 kr. pr. td. land, blev fredningssagen stillet i bero og nævnet forholdt sig passivt, indtil Nationalmuseet ved skrivelser af 12/1 og 27/1 1954 påny bragte spørgsmålet om fredning af arealet på bane, og på nævnets forespørgsel erklærede stadig at være overordentlig interesseret i at få fremmet fredningen af de pågældende

oldtidsagre, som er af de bedst bevarede i Jylland og de eneste, der synes mulighed for at få fredet i Østjylland.

Fredningsnævnet - nu bestående af dommer Fog, Mariager, som formand, det amtsvalgte medlem proprietær Chr. Laursen, Drammelstrupgaard pr. Tirstrup, og det kommunevalgte medlem, pastor H. Nørgaard, Hem pr. Mariager - holdt derpå den 21/6 1954 et møde med ejerinden og dennes søn, Søren Chr. (Pedersen) Nielsen, der ledsagede nævnet og overinspektør ved Nationalmuseet Therkel Mathiasen til Sem hede, hvor området, der ønskes fredet, blev påvist for nævnet. Under de derefter fortsatte forhandlinger om fredning af digevoldingerne m.v. fastholdt ejerinden, der rådførte sig med sønnen, ikke kravet om erstatning på 500 kr. pr. tønde land, og hun og sønnen udtalte sig iøvrigt for fredningen, men da de var af den opfattelse, at et forbud mod opdyrkning, beplantning, bebyggelse og anden ødelæggelse af oldtidsagrene næsten gjorde det pågældende areal værdiløst som formueobjekt, kunne de ikke erklære sig tilfredse med en erstatning på 100 kr. pr. td. land, men mente, at erstatningen burde være noget større under hensyn til arealets egnethed til beplantning - og forøvrigt også med hensyn til Nationalmuseets store interesse i fredningen.

Da der, uagtet ejerinden og sønnen udtalte deres enighed i, at arealet bør fredes, ikke kunne opnås en aftale angående erstatningens størrelse, optog nævnet sagen til kendelse, der, da der er enighed om, at oldtidsagrene bør fredes, og om størrelsen af det pågældende areal, væsentligst kommer til at behandle spørgsmålet om selve størrelsen af den erstatning, der bør ydes.

Det areal af matr. nr. 7i og 8g Sem, om hvis fredning der - bortset fra selve erstatningsspørgsmålet - er enighed, afgrænses således:

Mod nord af grænsen mod Edderup ejerlaug,
 mod vest af grænsen mod matr. nr. 6c og 6h Sem,
 mod øst af grænsen mod matr. nr. 9b Sem,
 mod syd af en linje øst-vest. Denne linjes afstand fra nordvestpunktet af matr. nr. 7i Sem er 750 m. Linjens afstand fra nordøstpunktet af matr. nr. 8g Sem er 625 m.

Iflg. en af landinspektør Filskov Christensen, Hobro, på nævnets foranledning i december 1950 foretaget opmåling udgør arealet ca. 14,4 ha.

Ved sammenligning mellem en fra landinspektør Filskov Christensen hidrørende kopi af matrikulskortet over dette areal med en i Sembygaards tinglysningsakt liggende matrikulskortkopi over det fulde areal af matr. nr. 7i og 8g Sem ses, at det areal, der ønskes fredet, udgør en ubetydelighed over trediedelen af de to matrikulsnummers samlede areal.

Nævnet finder, at det nævnte område bør fredes, og at fredning er hjemlet ved lov nr. 140 af 7. maj 1937 § 1 på grund af arealets historiske, undervisningsmæssige og skønhedsmæssige interesse for almenheden. Formålet med fredningen vil herefter være arealets bevaring i sin nuværende naturlige tilstand, hvorfor ejernes og andres adgang til opdyrkning, beplantning, bebyggelse, grusgravning og alle andre ændringer i den naturlige tilstand bortfalder ved fredningen, efter hvilken der heller ikke på arealet må anbringes skure, transformatorstationer, telefon- og telegrafmaster, boder, vogne til beboelse, møddinger, affaldsdynger eller andre skønhedsødelæggende genstande. Græsning må ikke finde sted på sådan måde eller i sådant omfang, at den naturlige vegetation noget steds på området forsvinder, og den nøgne jord blottes.

Den til enhver tid værende ejer af det fredede areal er pligtig at sørge for, at forskere, studerende, skoler og andre interesserede til enhver tid kan få adgang til det fredede område. I den anledning vil kendelsen bla. være at lyse som stiftende færdselsret for interesserede over matr. nr. 7i og 8g Sem.

Med hensyn til erstatningsspørgsmålet bemærkes:

Det fremgår af ejerindens den 28/4 1951 tinglyste adkomst, at ejendomsskyld for de to numre 7i og 8g Sem er 4100 kr., hvoraf grundværdi 4100 kr. pr. 1/10 1950. Lodderne er ikke landbrug og udgør ikke nogen del af en samlet ejendom.

Svarende hertil er grundværdien af det fredede areal ca. en trediedel af 4100 kr. eller ca. 1400 kr., jfr. foran angående arealets størrelse i forhold til det samlede areal af matr. nr. e 7i og 8g Sem.

Da 14,4 ha udgør ca. 26 tønder land, ville en erstatning, beregnet med 100 kr. pr. tønde land fredet areal, blive på ca. 2600 kr.

I anledning af ejerindens anbringende om, at en erstatning på 100 kr. pr. tønde land er for ringe, har nævnet undersøgt de sidste måneders faktiske priser for landbrugsejendomme med flere i samme egn og fundet (på grundlag af vedkommende tinglysningsdagbog), at værdien af fast ejendom gennemsnitlig i skøder sættes til ca. det dobbelte af ejendomsskyldværdien, herunder indbefattet oftest både bygningskyld og jordværdi. Da sådanne skøder langt overvejende omfatter bebygget og dykket jord, finder nævnet, at en erstatning for det fornævnte areals fredning, hvilken erstatning i størrelse nærmer sig det dobbelte af ejendomsskyldværdien, er meget fordelagtigt for ejeren, særlig når det tages i betragtning, at det fredede areal ikke hidtil har kunnet give indtægter, og først vil kunne give indtægt efter at en betydelig

investering har fundet sted ved beplantning endda først efter en længere årrække, og at ejerens hidtidige brug af arealet ikke indskrænkes ved fredningen, som ikke er til hinder for fældning af selvsåede træer, lyngslet, moderat græsning f. ex. med får, samt jagt.

Under hensyn til, at det ved denne kendelse pålægges den til enhver tid værende ejer ikke alene at tåle fredning som foran beskrevet, men også at sikre interesserede adgang til det fredede område, findes erstatningen at kunne sættes til ialt 3000 kr., hvoraf de 2/3 udredes af statskassen og 1/3 af amtskommunen.

Da panthaveres sikkerhed ikke berøres ved den skete fredning, vil erstatningen være at udbetale til ejeren, så snart denne på fyldesgørende måde har sikret fornævnte adgangsret.

Det fredede areal afmærkes ved nævnets foranstaltning."

Konklusionen er sålydende:

"Det foran beskrevne nordlige areal af matr. nr. 7i og 8g Sem by og sogn fredes mod erstatning og interesserede sikres adgang som foran bestemt."

Kendelsen er indanket for overfredningsnævnet af ejeren, som påstår erstatningen forhøjet.

Overfredningsnævnet har den 5/7 1955 besigtiget de pågældende arealer og forhandlet med den ankende og andre i sagen interesserede. Der var enighed om, at den i kendelsen omhandlede adgang til det fredede område for forskere, studerende, skoler og andre interesserede er betinget af en forudgående henvendelse til ejeren. Der opnåedes ikke enighed om erstatningsspørgsmålet.

I en senere skrivelse har ejeren meddelt, at hun kan indgå på fredning i overensstemmelse med kendelsen, imod at erstatningen forhøjes til 6000 kr.

Da overfredningsnævnet under hensyn til, at arealet må antages at være forholdsvis god hedejord, og til de under besigtigelsen fremkomne oplysninger om priser på tilsvarende hedearealer efter omstændighederne kan tiltræde denne forhøjelse af erstatningen, vil kendelsen være at stadfæste med den heraf følgende ændring. Et kort nr. Ra. 106 visende grænserne for det fredede areal er vedhæftet nærværende kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Den af fredningsnævnet for Randers amt den 5/7 1954 afsagte kendelse vedrørende fredning af oldtidsagre på matr. nr. 7i og 8g af Sem by og sogn stadfæstes med den af det foranstående følgende

ændring.

I erstatning udbetales der fru Eline Petersen Nielsen, Sembygaard
pr. Mariager, 6000 kr. med renter $4\frac{1}{2}\%$ p.a. fra den 5/7 1954 at regne,
til betaling sker.

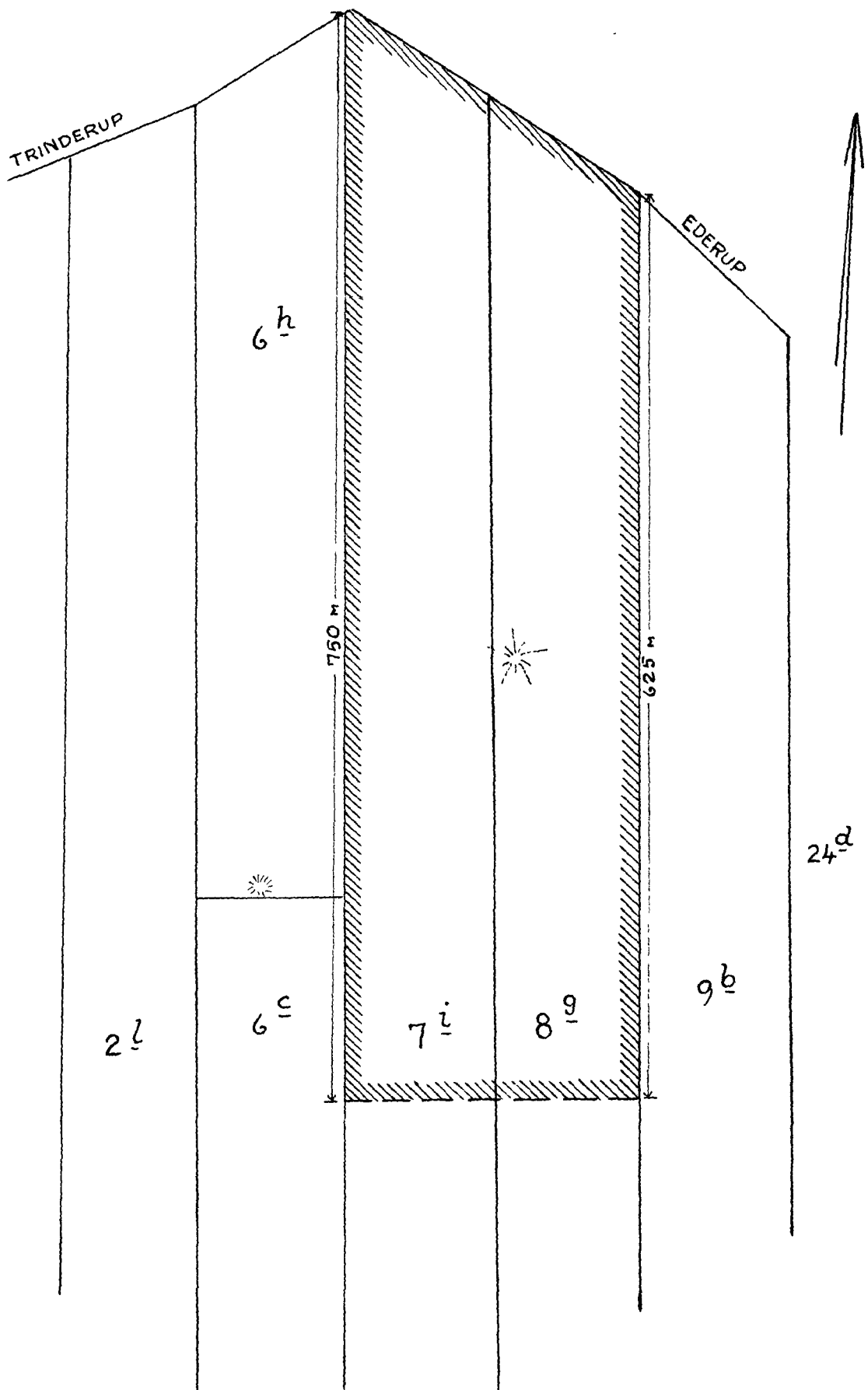
Erstatningsudgiften med renter vil være at udrede af statskassen
og handers amtsfond med henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$.

Udskriftens rigtighed
bekræftes.

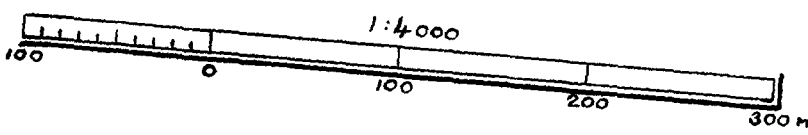

F. Grage

overfredningsnævnets sekretær

////// GRÆNSE FOR FREDET AREAL

Naturfredningskonsulentens kontor
 København d. 4-10-55
 By: SEM
 Sogn: ———
 Plan nr. Ra. 106

FREDNINGSNÆVNET>

F.s.13/1950.

Afsagt 5/7 1954.

C I T E R E T I O F N K. A F.
14/1 1956

K e n d e l s e .

Ved skrivelse af 11.maj 1950 til fredningsnævnet for Randers amt ved dets daværende formand, dommer E. Riis, Grenaa, foreslog Nationalmuseet fredning af et areal i Sem sogn, hvorpå der findes et tydeligt system af den ældre jernalders agerfelter, omgivet af ganske lave volde, de såkaldte "digevoldinger". Arealet henligger som hede. I skrivelsen nævnes det pågældende system af digevoldinger som det bedst bevarede i hele østjylland, og det udtales, at det også for studentérundervisningen ved Aarhus Universitet vil være værdifuldt, at der i denne egn af landet bevares et sådant areal med tydelige spor af oldtidens agerdyrkning.

Det væsentligste del af arealet er beliggende på matr.nr. 7i og 8g Sem by og sogn, tilhørende ejerinden af Sembygaard pr. Mariager, fru Eline (Pedersen) Nielsen, med hvem fredningsnævnet under dommer Riis's ledelse på møder den 3/6 1950 og 5/12 1950 har forhandlet om fredning af digevoldingerne og agerfelterne.

Da ejerinden i erstatning for fredningen krævede 500 kr. pr. td. land, medens nævnet var af den opfattelse, at der under hensyn til den daværende økonomiske situation højst kunne blive tale om en erstatning på 100 kr. pr. td. land, blev fredningssagen stillet i bero, og nævnet forholdt sig passivt, indtil Nationalmuseet ved skrivelser af 12/1 og 27/1 1954 på ny bragte spørgsmålet om fredning af arealet på bane, og på nævnets forespørgsels erklærede stadig at være overordentlig interesseret i at få fremmet fredningen af de pågældende oldtidsagre, som er af de bedst bevarede i Jylland og de eneste, der synes mulighed for at få fredet i Østjylland.

Fredningsnævnet - nu bestående af dommer Fog, Mariager, som formand, det amtsvalgte medlem proprietær Chr. Laursen, Drammelstrupgaard pr. Tirstrup, og det kommunevalgte medlem, pastor H. Nørgaard, Hem pr. Mariager - holdt derpå den 21/6 1954 et møde med ejerinden og dennes søn, Søren Chr. (Pedersen) Nielsen, der ledsagede nævnet og overinspektør ved Nationalmuseet Therkel Mathiasen til Sem hede, hvor området, der ønskes fredet, blev påvist for nævnet. Under de derefter fortsatte forhandlinger om fredning af digevoldingerne m.v. fastholdt ejerinden, der rådførte sig med sønnen, ikke kræve om erstatning på 500 kr. pr. tande land, og hun og sønnen udtalte sig iøvrigt for fredningen, men da de var af den opfattelse, at et forbud mod opdyrkning beplantning, bebyggelse og anden ødelæggelse af oldtidsagre næsten gjorde det pågældende areal værdiløst som formueobjekt, kunne de ikke erklære sig tilfredse med en erstatning på 100 kr. pr. td. land, men mente, at erstatningen

FREDNINGSNÆVNET >

Afskrift.Anmelder: Fredningsnævnet for Randers amt1263

ved dommer Fog, Mariager.

4-8-1954.

Fredningsnævnet for Randers amt.

F.S.13/1950.

Matr.nr.6c Sem by og sogn.

Stempelfri.

Deklaration.

Ved kendelse afsagt den 5.juli 1954 af fredningsnævnet for Randers amt er et tydeligt system af den ældre jernalders agerfelter på matr.nr. 7i og 8g Sem by og sogn blevet fredet mod enhver ændring i den nuværende tilstand.

Under denne fredning hører halvdelen af et lavt område, der i jernalderen antagelig har været vandfyldt og muligvis været vandingssted for jernalderfolkets kvæg m.v.

Denne fredede halvdel af det lave område er beliggende på matr.nr.7i Sem.

Den anden halvdel af det lave område er beliggende på matr.nr.6c Sem, tilhørende undertegnede postmester Ove Nielsen, Hadsund.

Af hensyn til den historiske og skønhedsmæssige interesse, som denne formentlige vanding frembyder, bestemmer jeg, bindende for nuværende og fremtidige ejere af matr.nr.6c Sem by og sogn, at pågældende lave område, beliggende i det nordøstre hjørne af matr.nr.et, ikke uden tilladelse fra Nationalmuseet og fredningsnævnet må dyrkes, bebygges, opfyldes eller i det hele ændres. Området skal stedse henligge i naturtilstand. Jeg forbeholder mig at bibeholde de allerede plantede træer og til i sin tid fælde samme.

Denne deklARATION må tinglyses på matr.nr.6c Sem by og sogn med påtale for Nationalmuseet og fredningsnævnet.

Der gives interesserede tilladelse til besigtigelse af området fra matr.nr.7i Sem og til færdsel til fods i selve det lave område.

Hadsund, den 29. juli 1954.

Ove Nielsen.

Idet fredningsnævnet for Randers amt modtager og godkender foranstående fredningstilbud, bestemmes det, at tilbudet skal lyses som servitut på matr.nr.6c Sem by og sogn, med prioritet forud for tidligere lyste hæftelser, jfr. U.f.R.1930-201.

Fredningsnævnet for Randers amt, den 4.8.1954.

Fog.

Indført i dagbogen for retskreds nr.62, Mariager købstad m.v.,
den 4-8-1954.

Lyst. Tingbog: Bd.11a bl.134, akt:Skab D.nr.644.

A.Kristensen

øst.

Gebyrfri,)
lov 140/37.)
§ 14,2 - 2,00)
) : to kroner.)

--

--

--

Afskriftens rigtighed bekræftes.

gled
Fredningsnævnet for
Randers Amt.

15 FEB. 1955

Fog

den 3. juli 2012

Mariagerfjord Kommune
Natur og Miljø
biolog Jens Lilleør
Nordre Kajgade 1
9500 Hobro

FS 11/2011

Ansøgning om tilladelse til at etablere et vandhul på matr. nr. 2p og 6 c Sem By, Stem, der er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 14. januar 1956 om fredning af oldtidsagre på Sem Hede.

Ved skrivelse af 8. marts 2012 har De under j. nr. 01.05.08-P25-46-10 på vegne ejeren af ovennævnte ejendom fremsendt ansøgning om tilladelse til etablering af et vandhul, af skønnet størrelse ca. 30 x 30 meter, på et på kortbilag nærmere præciseret område indenfor fredningen af Sem oldtidsagre på Sem Hede, matr. nr. 2p og 6c Sem by, Sem.

Området er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 14. januar 1956, der har til formål at bevare en række oldtidsagre fra ældre jernalder, og der er forbud imod ændringer af området.

Nævnet har besigtiget området den 12. marts 2012. Udskrift af forhandlingsprotokollen vedlægges til orientering.

Sagen har siden afventet en udtalelse fra Kulturarvsstyrelsen, hvilken udtalelse er fremkommet ved mail af 11. maj 2012.

Det fremgår af Kulturarvsstyrelsens udtalelse, at man finder, at der er tale om genetablering af et tidligere vådområde, og man har derfor ikke indvendinger imod, at der etableres et vandhul, forudsat dette sker ved skånsom naturgenopretning, dvs. sløjfning af dræn. Viser der sig behov for at grave, vil dette forudsætte en særlig tilladelse hos Kulturarvsstyrelsen.

Efter det fremkomne kan Fredningsnævnet dispensere til det ansøgte på vilkår, at genetablering af vandhullet foregår ved sløjfning af dræn.

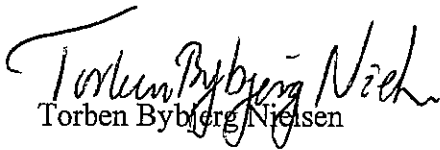
Såfremt der måtte vise sig behov for afgravning, må dette kun foregå, såfremt der gives særlig tilladelse fra Kulturarvsstyrelsen, og afgravningen

skal ske i overensstemmelse med de vilkår for afgravningen, som Kulturarvsstyrelsen måtte fastsætte. Fredningsnævnet skal orienteres, såfremt Kulturarvsstyrelsen giver en sådan særlig tilladelse.

Tilladelsen er meddelt i medfør af Naturbeskyttelseslovens § 50 og bortfalder såfremt det ikke udnyttes inden 3 år.

Klagevejledning vedhæftes.

Sagen sluttet.

Torben Bybjerg Nielsen

Kopi er fremsendt til:

1. Holger Holm
2. Melanie Simick
3. Naturstyrelsen, Aalborg, Peder Møller
4. Danmarks Naturfredningsforening, København
5. Danmarks Naturfredningsforening v/Ole Guldborg
6. Naturstyrelsen, København
7. Dansk Ornitologisk Forening
8. Dansk Ornitologisk Forening v/Thorkild Lund
9. Poul Rasbech
10. Kulturarvsstyrelsen att: arkæolog/konsulent Dorthe Kaldal

Fredningsnævn SYD

Klagevejledning

Afgørelsen kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Klagefristen er 4 uger fra den dag afgørelsen er meddelt.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- adressaten for afgørelsen,
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- offentlige myndigheder,
- en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Klagen skal sendes til Fredningsnævnet for Nordjylland, sydøstlige del, som videresender klagen til Natur- og Miljøklagenævnet sammen med afgørelsen og det materiale, der er indgået i sagens behandling. Du får kopi af fredningsnævnets brev til Natur- og Miljøklagenævnet.

Hvis der bliver klaget, vil Fredningsnævnet underrette dig hurtigst muligt.

Det er en betingelse for Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klagen, at der indbetales et gebyr til nævnet. Klagegebyret er fastsat til 500 kr. for privatpersoner og 3.000 kr. for alle andre klagere, herunder virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder.

Klager modtager en opkrævning på gebyret fra Natur- og Miljøklagenævnet, når nævnet har modtaget klagen fra fredningsnævnet. Denne opkrævning skal benyttes ved indbetaling af gebyret. Natur- og Miljøklagenævnet modtager ikke check eller kontanter. Natur- og Miljøklagenævnet påbegynder behandlingen af klagen, når gebyret er modtaget. Betales gebyret ikke på den anviste måde og inden for den fastsatte frist på 14 dage, afvises klagen fra behandling. Vejledning om gebyrordningen kan findes på Natur- og Miljøklagenævnets hjemmeside.

Gebyret tilbagebetales, hvis

- 1) klagesagen fører til, at den påklagede afgørelse ændres eller ophæves,
- 2) klageren får helt eller delvis medhold i klagen, eller
- 3) klagen afvises som følge af overskredet klagefrist, manglende klageberettigelse eller fordi klagen ikke er omfattet af Natur- og Miljøklagenævnets kompetence.

Det bemærkes, at hvis den eneste ændring af den påklagede afgørelse er forlængelse af frist for efterkommelse af afgørelse som følge af den tid, der er medgået til at behandle sagen i klagenævnet, tilbagebetales gebyret dog ikke.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Måndag, den 12. marts 2012 afholdt fredningsnævnet for Nordjylland, sydøstlige del besigtigelse i

FS 11/2011:

Ansøgning om tilladelse til at etablere et vandhul på matr.nr. 2p og 6c Sem by, Sem, der er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 14. januar 1956 om fredning af oldtidsagre på Sem Hede.

Nævnet var mødt ved formanden, dommer Torben Bybjerg Nielsen, det ministerielt udpegede medlem Holger L. Holm og det kommunalt udpegede medlem Melanie Simick,

For Mariagerfjord Kommune mødte Jens Lilleør,

For Naturstyrelsen, Aalborg mødte Peder Møller,

For Danmarks Naturfredningsforening mødte Allan Phipps.

Ejeren Poul Rasbech var mødt.

Nævnens formanden orienterede indledningsvist om fredningskendelsen, hvis formål er at bevare en række oldtidsagre med digevoldinger fra ældre jernalder og hvorefter arealernes naturlige tilstand skal bevares således at der ikke må foretages forandringer heri.

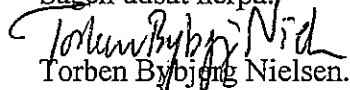
Poul Rasbech påviste det sted, han ønsker at etablere et vandhul og oplyste, at der på dette sted i hans barndom stod blankt vand om foråret. Baggrunden for ønsket om vandhullet er at værne om dyrenes behov. Bortgravet jord vil blive lagt på det nærliggende areal uden for fredningen. Hullet er tænkt at skulle være 30 x 30 meter, men han er ikke afvisende over for etablering af hullet uden for fredningen, men foretrækker at placere det lidt på hver side af fredningsgrænsen.

Mariagerfjord Kommune havde ingen bemærkninger til det ansøgte. Arealerne er ikke interessante i relation til §3-beskyttelsen. Kommunen ser projektet som et fordelagtigt naturgenopretningsprojekt.

Danmarks Naturfredningsforening havde ingen bemærkninger til det ansøgte.

Nævnet voterede og besluttede under hensyntagen til de historiske interesser, der måtte være på stedet, at forelægge sagen for Kulturarvsstyrelsen.

Sagen udsat herpå.

Torben Bybjerg Nielsen.